

Eines seguidors d'un marginat

PLATAFORMA DEL QUART MÓN/ N. 63 MARÇ 2012

I. Senyor Jesucrist

Senyor Jesucrist, ens fa por gastar la vida.

Però la vida Tu ens l'has donada per gastar-la;
no la podem economitjar amb estèril egoisme.

Gastar la vida és treballar pels altres encara que no paguin;
fer un favor a qui no el tornarà;

gastar la vida és llençar-se, fins i tot al fracàs, sense falses prudències;
és cremar les naus en bé del proïsme.

Som com torxes que només tenim sentit quan cremem;
només aleshores serem llum.

Deslliura'ns de la prudència covard, aquella que ens fa evitar
el sacrifici i buscar la seguretat.

Gastar la vida no es fa amb falsa teatralitat.

La vida es dóna senzillament, sense publicitat,
com la mare que alleta el nadó.

El futur és un enigma, el nostre camí s'endinsa en la boira.

2. T'he sentit, senyor

Avui t'he sentit, Senyor, en el silenci.
T'he sentit en la veu dels qui parlaven.
T'he sentit en el brogit del trànsit.
T'he sentit entre els crits dels infants.
T'he sentit en la tranquil·litat de la nit...
Però no he parat massa atenció.
No estic massa acostumat
a trobar-te a tot arreu,
enmig de la gent...
I això que sé de sobres que tu hi ets,
i que em parles,
i que m'esperes,
i que no em deixes en pau...
Però tinc problemes d'oïda.
No acabo de saber ben bé
què em vols comunicar,
què vols de mi...
"Vine i segueix-me" (Mt 19,21).

3. Fragment del missatge del Sant Pare amb motiu de la Quaresma de 2012

La atenció al otro conlleva desear el bien para él o para ella en todos los aspectos: físico, moral y espiritual. La cultura contemporánea parece haber perdido el sentido del bien y del mal, por lo que es necesario reafirmar con fuerza que el bien existe y vence, porque Dios es «bueno y hace el bien» (Sal 119,68). El bien es lo que suscita, protege y promueve la vida, la fraternidad y la comunión. La responsabilidad para con el prójimo significa, por tanto, querer y hacer el bien del otro, deseando que también él se abra a la lógica del bien; interesarse por el hermano significa abrir los ojos a sus necesidades. La Sagrada Escritura nos pone en guardia ante el peligro de tener el corazón endurecido por una especie de «anestesia espiritual» que nos deja ciegos ante los sufrimientos de los demás. El evangelista Lucas refiere dos parábolas de Jesús, en las cuales se indican dos ejemplos de esta situación que puede crearse en el corazón del hombre. En la parábola del buen Samaritano, el sacerdote y el levita «dieron un rodeo», con indiferencia, delante del hombre al cual los salteadores habían despojado y dado una paliza (cf. Lc 10,30-32), y en la del rico epulón, ese hombre saturado de bienes no se percata de la condición del pobre Lázaro, que muere de hambre delante de su puerta (cf. Lc 16,19). En ambos casos se trata de lo contrario de «fijarse», de mirar con amor y compasión. ¿Qué es lo que impide esta mirada humana y amorosa hacia el hermano? Con frecuencia son la riqueza material y la saciedad, pero también el anteponer los propios intereses y las propias preocupaciones a todo lo demás. Nunca debemos ser incapaces de «tener misericordia» para con quien sufre; nuestras cosas y nuestros problemas nunca deben absorber nuestro corazón hasta el punto de hacernos sordos al grito del pobre. En cambio, precisamente la humildad de corazón y la experiencia personal del sufrimiento pueden ser la fuente de un despertar interior a la compasión y a la empatía: «El justo reconoce los derechos del pobre, el malvado es incapaz de conocerlos» (Pr 29,7). Se comprende así la bienaventuranza de «los que lloran» (Mt 5,4), es decir, de quienes son capaces de salir de sí mismos para conmoverse por el dolor de los demás. El encuentro con el otro y el hecho de abrir el corazón a su necesidad son ocasión de salvación y de bienaventuranza.

Vaticano, 3 de noviembre de 2011

Eines

seguidors d'un marginat

PLATAFORMA DE GRUPS DE REFLEXIÓ DE TEOLÒGICA EN I DES DEL QUART MÓN

Qui som

Som un conjunt de cristians i cristianes que des de fa temps estem en relació amb persones, famílies, grups, entitats i projectes del Quart món en diferents indrets de la Diòcesis de Barcelona.

Objectius:

- Escoltar el 4rt món.
- Comunicar-nos, seguir l'amistat i companyia mútua.
- Reflexionar sobre la vida de les persones del 4rt món.
- Trobar la interrelació entre el 4rt món, Déu i nosaltres.
- Aprofundir en la fe, seguint les passes de Jesús.
- Obrir horitzons pràctics i pastorals.
- Sensibilitzar a tota l'Església i a la nostra societat.

Quart Món

- Persones i famílies excloses i que pateixen rebuig.
- Persones i famílies que tenen uns buits importants en el seu procés de socialització.
- Persones i famílies mancades dels límits necessaris per convidaure en societat.
- Persones i famílies amb dificultats en els hàbits socials, laborals i conviencials.

Podeu col.laborar amb nosaltres:

1. Donant-nos la vostra opinió sobre Eines.
2. Fent-nos arribar les adreces electròniques de persones o entitats interessades en rebre els nostres materials.
3. Compartint amb nosaltres els vostres materials pastorals sobre la marginació i el Quart Món.

Moltes gràcies a tots i totes!

Delegació de Pastoral Social
Rivadeneira, 6, 8a
08002 Barcelona
93 317 63 97
delpassocial@yahoo.es

Què fem?

- Hi va haver una trobada el dissabte 4 de febrer on en Josep Fisa va presentar el tema VIURE L'ESPERANÇA ENMIG DEL QUART MÓN.
- S'ha distribuït un material de reflexió (Si el volguessiu ho podeu demanar a la Delegació de Pastoral Social).
- Per Sant Josep (19 de març) es recollirà el material treballat.
- El dissabte 31 de març a 2/4 de 12 al CEP (Rivadeneira, 6, 3a)

Si vols formar part de la Plataforma de grups de reflexió teològica - pastoral des del 4rt Món, només cal que et posis en contacte amb nosaltres.

Pots incorporar-te als grups ja existents o bé formar-ne un de nou.

4